



גמ"ר 2703/03/19 - מדינת ישראל נגד יונתן והב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

06 מאי 2021

גמ"ר 2703-03-19 מדינת ישראל נ' והב

מדינת ישראל

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
בעניין: המאשימה

ע"י בא כוחו עו"ד רויטל גרובס
נגד

יונתן והב

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד אליהו ברמי

גזר דין

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **גרימת מוות בנהיגה רשלנית** עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א- 1961 (להלן "**הפקודה**").
- ביום 24.2.21 הודה הנאשם והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר, מעט לפני תום פרשת תביעה.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.12.18 סמוך לשעה 18:50, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג טויוטה, מ.ר. 44-507-74 (להלן: "**הרכב**"), ברחוב אחוזה ברעננה ממזרח למערב, והתקרב לצומת עם רחוב ירושלים (להלן: "**הצומת**").
- מדובר בדרך עירונית, בה המהירות המותרת היא עד 50 קמ"ש. אותה עת, היה הכביש רטוב מגשם, והתאורה פעלה באופן חלקי, כך שלמעשה שני עמודי תאורה לא פעלו באופן מיטבי.
- בצומת, בכיוון נסיעת הנאשם מעבר חצייה מסומן היטב (להלן: "**מעבר החצייה**"), אשר מסומן גם באמצעות תמרורים 707 (אור צהוב מהבהב) וכן תמרור ב - 36 (תן זכות קדימה). מכיוון נסיעת הנאשם ניתן להבחין בהולך רגל העומד על המדרכה ממרחק של 68 מ', ובהולך רגל העומד על אי התנועה ממרחק של 85 מ'.
- אותה עת, התקרב ראובן שפיגל ז"ל (להלן: "**המנוח**") למעבר החצייה והחל לחצות את הכביש על מעבר החצייה, כאשר כיוון חצייתו אינו ידוע. הנאשם, אשר פנה ימינה עם רכבו, לא הבחין במנוח, לא לקראת חצייתו, ולא בעת חצייתו את מעבר החצייה. הנאשם פגע במנוח עם חזית ימין של רכבו (להלן: "**התאונה**").
- כתוצאה מהתאונה, הוטח המנוח אל הכביש וסבל מחבלת ראש קשה, חבלות בחזה ובגפיים. המנוח פונה לבית חולים בילינסון, שם עבר שני ניתוחים, וביום 26.12.18 נפטר מפצעיו.
- בנסיבות אלה נהג הנאשם ברשלנות וגרם ברשלנותו למותו של אדם, לא הבחין במנוח בעודו על המדרכה ובעת חצייתו את מעבר החצייה, לא האט או בלם את רכבו על מנת לאפשר למנוח להשלים חצייתו



בבטחה, לא שם ליבו לדרך ולא נהג כפי שנהג מן המניין היה נוהג באותן הנסיבות.

9. הצדדים הציגו הסדר טיעון, לפיו ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ופיצוי למשפחת המנוח בהתאם להחלטת בית המשפט. יתר רכיבי הענישה נותרו פתוחים לשיקול דעת בית משפט.

חוות דעת ממונה

10. בעניינו של הנאשם הוגשה בתאריך 28.4.21 חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה, הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות במגבלות.

ראיות לעונש:

11. העידו גיתית ורימון שפיגל, ילדיו של המנוח. בדבריהם סיפרו על ייחודו של אביהם המנוח שהיה מחנך אהוב ועמוד התווך של משפחתם. מעדותם ניבט כאבה של המשפחה שהנו רב מנשוא.

12. העידה עירית שפיגל, אלמנתו של המנוח. סיפרה על הליך זיהויו של המנוח בבית החולים ושיתפה מדם ליבה על שחוותה עובר לקביעת מותו של המנוח. העדה סיפרה על חייו של המנוח ועל משפחתם, ועל הקשיים והשבר שנוצרו בעקבות מותו.

טיעוני הצדדים לעונש

13. ב"כ המאשימה הדגישה את ערך קדושת החיים שנפגע עקב מעשיו של הנאשם, ובפרט נוכח התרחשות התאונה במעבר חצייה, מקום מבטחו של הולך הרגל. לדבריה, מידת רשלנותו של הנאשם נלמדת ממעשיו: לא אפשר למנוח להשלים חציית הכביש בבטחה ולא נתן לו זכות קדימה כמתחייב בחוק. הודגש האינטרס הציבורי לענישה מחמירה בנסיבות אלה. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה לפסילת רישיון נהיגת הנאשם ל - 8 שנים. וכן עתרה לקביעת מידת רשלנותו ברף בינוני. נטען, כי אין לייחס משקל רב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לאור ערך קדושת החיים שנפגע, ובהינתן ביצועה השכיח של עבירת גרם מוות בנהיגה רשלנית על ידי נאשמים נורמטיביים. עוד נטען, כי הנסיבות לרבות כביש רטוב שהיה בעת התאונה, ותאורה לקויה מחייבים נהיגה במשנה זהירות בהתקרב למעבר החצייה, וציפייה שהולך רגל ינסה לחצות את הכביש. הודגש כי הנאשם בן 78. לחובתו מספר הרשעות תעבורה, כאשר האחרונה משנת 2017 בגין אי ציות לתמרור. הנאשם בחר להודות לאחר שמיעת חלק נכבד מפרשת התביעה. לאור כל האמור לעיל, עתרה להשית על הנאשם 8 שנות פסילה בפועל, ויתר רכיבי הענישה עליהם הוסכם בהסדר הטיעון - 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, ופיצוי לפי שיקול דעת בית המשפט.

14. ב"כ הנאשם הדגיש בדבריו את הודיית הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן. לדבריו, מחדלי החקירה וחולשת



הראיות הביאו להסדר הטיעון שגובש בין הצדדים. הודגש כי לנאשם סך הרשעות נמוך ביחס לוותק נהיגתו (כ - 57 שנים). לדבריו, הרשלנות היא רגעית וברף נמוך, נוכח הכשל המשמעותי בתאורה ונוכח טענתו כי הנאשם לא יכול היה לצפות זאת. ב"כ הנאשם הפנה לעובדה כי הנאשם עצר את רכבו על מעבר החצייה, למחדלי החקירה (לא נקבע מסלול חציית המנוח, כיוון וקצב חצייה) ואף לא נקבע מה המרחק אותו הספיק המנוח לחצות. לאור כל זאת, עתר לקביעת רף רשלנות נמוך מצד הנאשם. הודגש כי הנאשם כבן 78, נורמטיבי וערכי. הודגשו נסיבות התרחשות התאונה, אשר התרחשה בעת שהנאשם הסיע את בנו שלא חש בטוב והיה במצב נפשי קשה. ב"כ הנאשם עתר לחריגה מעונש פסילת המינימום הקבועה בחוק, בשל נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, והעובדה כי הוא מפרנס יחיד למשפחתו, העוסק בתחום הנדל"ן ונוסע במסגרת עיסוקו בכל רחבי הארץ. לדברי ב"כ הנאשם, פסילה ארוכת טווח תפגע בנאשם ובתלויים בו. לאור האמור, עתר לקביעת מתחם ענישה לעניין הפסילה הנע בין 24 חודשים ועד 3 שנות פסילה, בניכוי הפסילה שכבר ריצה במסגרת הליכים משלימים.

15. הנאשם נטל אחריות על האירוע וביקש מבית המשפט לאפשר לו להמשיך לדאוג למשפחתו ולהתחשב בנסיבותיו האישיות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

16. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40 ג (א) לחוק העונשין (להלן "החוק") שהינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, נסיבות העבירה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

17. על מנת ליישם עיקרון זה, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם ומידת הנזק שנגרם או צפוי היה להיגרם מהעבירה שבוצעה, כמו כן, יתחשב בית המשפט במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור סעיף 40 ט לחוק.

18. לאחר קביעת מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים אשר יוטל על הנאשם, וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

19. גרימת מוות בנהיגה רשלנית, מזעזעת את אמות הסיפים. היא פוגעת בערך המקודש של קדושת החיים, מפרקת משפחות והשלכותיה על כל המעורבים הרסנית.



20. הפסיקה מאוחדת בדעה, כי מטרת הענישה הראויה המוטלת על מי שגורם ברשלנותו למותו של אדם בתאונת דרכים, הינה, להילחם בנגע תאונות הדרכים ונועדה על ערך קדושת החיים. ברע"פ 2996/13 **ניאזוב נ' מדינת ישראל** נקבע: "**הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכים, המהוה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקין ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעדו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות; בראש וראשונה, וברמה עילאית, של משפחת הקרבן שקופדו חיו בשל רשלנות; אליה נכמר הלב. אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה, ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם...**".

מידת הרשלנות

21. קביעת רף הענישה תיקבע, בין היתר, על פי מידת רשלנותו של הנאשם. לצורך קביעת רמת הרשלנות יש לבחון את נסיבות גרימת התאונה, האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות זו עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם מצד ג'. עוד התייחסו בתי המשפט, למספר הנפגעים כאלמנט לקביעת העונש. במקרה שלפנינו, הראיות שנפרשו אינן מספיקות על מנת להכריע בשאלת אשם תורם מצד המנוח.
22. בע"פ (ת"א) 40285-10-15 **מדינת ישראל נ' פישמן**, (לא פורסם, מיום 21.12.15) נקבע, כי מתחם הענישה בעבירת גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים, אינו מקשה אחת ויש לבודד מתחמים לפי רמת הרשלנות [ערעור לבית המשפט העליון נדחה ברע"פ 501/16 **פישמן נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 14.2.16)].
23. כידוע, ל"דרגת הרשלנות", ישנה השפעה ניכרת על מלאכת גזירת העונש בעבירות של גרם מוות בנהיגה רשלנית (ראה, רע"פ 449/15 אבו קוידר נ' מ"י, הש' א. שהם, 21.1.15).
24. מדובר בתאונת דרכים קטלנית אשר התרחשה בדרך עירונית, בשעת ערב חשוכה, בכביש גשום, כאשר התאורה פעלה באופן חלקי. אכן, מדובר בליקוי של ממש. עם זאת, כאשר מדובר בנסיעה ממקום מואר למקום חשוך, חלה חובה על נהג להתאים מהירות נסיעתו לתוואי השטח כמו גם הנסיבות, ולהאט, ובפרט בהתקרבו למעבר חצייה. הנאשם לא שם ליבו למנוח שחצה במעבר החצייה. הנאשם התרשל בכך שלא הבחין במנוח, לא האט, לא בלם רכבו ולא אפשר למנוח להשלים חציית הכביש בבטחה.
25. שבתי ובחנתי טיעוני ב"כ הנאשם בעל פה ובכתב לעונש. התרשמתי כי יש ממש בחלק מהטענות, ובפרט בהקשר לקיומם של מחדלי חקירה. נסיבות אלה, כך עולה מהטיעונים שנשמעו לפני, הובילו להסדר טיעון שגובש בין הצדדים. ער אני לתנאי הדרך והראות הלוקיה נוכח תאורה חלקית ולעובדה כי קיימים בתיק מחדלים חקירתיים כאלה או אחרים. מדובר במחדלי חקירה ובתנאים סביבתיים שאינם פוטרים את הנאשם מאחריות לתאונה, אלא יש בהם כדי להשפיע במידת מה על גזירת העונש. אתחשב בהם בגזירת הדין.



26. על המונח "רשלנות רגעית", קבע בית המשפט המחוזי (ת"א) בע"פ 26904-04-14 מדינת ישראל נ' תומר זוהר (פורסם בנבו) את הדברים הבאים: "בתיקי התאונות ככלל וגרימת מוות ברשלנות ביניהם מדובר תמיד ברשלנות רגעית, שהרי אין מדובר במעשים מתוכננים. תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לענין מימד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה".
27. לנאשם וותק נהיגה של כ - 57 שנים, ועבר תעבורתי שאינו מכביד. אך מדובר במי שכשל והתרשל באופן נהיגתו ולא שם ליבו למנוח, וזאת על אף שדה הראיה פתוח למרחק של 68 - 85 מ'.
28. ניתן היה למנוע תאונה קשה זו. הציפיה מנהג סביר היא לתת דעתו לדרך, לצפות כי הולכי רגל מבקשים לחצות במעבר החצייה, להאט מהירות הנסיעה ואף לבלום בעת הצורך. הדברים אמורים ביתר שאת כאשר כאמור הראות לקויה. לא התעלמתי מהעובדה כי לא בוצעו עבירות תעבורה נלוות אשר גרמו לתאונה וכי הנאשם, נהג במהירות אשר אינה עולה על המהירות המותרת.
29. לעניין זה יפים דברי כבוד השופט חשין בבש"פ 7578/00 שוויקי תחסין נגד מדינת ישראל: "...מעבר חצייה בכביש ממלכתו של הולך הרגל הוא, ורכב כי יתקרב לאותה ממלכה, חייב הוא לעצור, עד אם יעבור הולך הרגל בשלום את דרכו מעברו האחד של הכביש אל עברו האחר. נהג רכב הפוגע בהולך רגל בהלכו במעבר חצייה, מחייב עצמו לכאורה במעשה רשלנות או במעשה רשלנות חמור, וכך, רכב הפוגע בהולך רגל, המצוי במעבר חצייה, ניתן להעלות על הנוהג בו, כי עשה לכאורה מעשה רשלנות. הדבר כמו מדבר בעדו, שבעל הרכב פלש עם רכבו למקום, שאסור היה לו לבוא בו בלא היתר".
30. בע"פ 19194/09 ירוחם יגאל נ. פרקליטות מחוז המרכז נקבע: "הלכה ידועה היא שמעבר חצייה הוא 'מקום מבטחיו' של הולך הרגל. נהג חייב להאט את מהירות נסיעתו בהתקרבו למעבר חצייה, לסרוק את מלוא רוחבו של המעבר, כדי לאתר הולכי רגל 'החוצים' או המבקשים לחצות, ואף לבלום את רכבו באם יצא כאלה".
31. בע"פ 8827/01 ישראל שטרייזנט נ' מדינת ישראל, קבע כב' המשנה לנשיא, השופט חשין, כתוארו דאז, את הדברים הבאים: "נהג רכב המתקרב למעבר חצייה חייב ליתן דעתו ולצפות אף אפשרות של התנהגות רשלנית מצדו של הולך הרגל. חובה זו קיימת לא אך במצב שבו עומד הולך הרגל על סף מעבר החצייה, פניו אל עבר הכביש, והתנהגותו מבטאת כוונה לחצות את הכביש. חובה זו קיימת גם במצב שבו מתעורר ספק אם אדם הנמצא בסמוך למעבר החצייה מבקש לחצות את הכביש אם לאו".
32. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מדובר בנהיגה המקימה מידת רשלנות בינונית.



33. בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל קבע בית משפט העליון קווים מנחים בעניין מדיניות הענישה (ר' גם רע"פ 4880/07 **קוסה נ' מדינת ישראל**):

א. **האחד**, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה.

ב. **השני**, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים.

ג. **השלישי**, אמת המידה הנחזית הקובעת בעבירה זו נעוצה היא במידת הרשלנות.

מדיניות הענישה הנהוגה:

34. ככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות, הינה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח (ראו: רע"פ 8576/11 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.02.12); ראו גם: דנ"פ 1391/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.02.12); וגם: רע"פ 2996/13 **ניאזוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.06.14); ראו גם: ע"פ 4441/13 **פלונת נ' מדינת ישראל** (14.08.14) וכן גם ברע"פ 5047/18 **בלאל נגד מדינת ישראל**).

35. ברע"פ 9454/12 **טקאטקה נגד מדינת ישראל** נקבע כי: **"יודגש, כי בית משפט זה קבע, לא אחת שעל מנת לבער את נגע תאונות הדרכים מן הראוי להשית על הנהגים המורשעים בגרימת מוות ברשלנות בנסיבות אלו, עונש מאסר לריצוי בפועל ופסילת רישיון לתקופה ממושכת... וזאת על אף נסיבותיהם האישיות..."**.

36. בעפ"ת 33840-02-12 **סובחי חאמד נ' מדינת ישראל**, סקר בית המשפט המחוזי את מתחם הענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וקבע כי טווח הענישה נע בין 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות במקרה של רשלנות קלה ועד 30 חודשי מאסר בפועל, במקרים החמורים והקשים ביותר.

37. על אף כל האמור לעיל, במקרה שלפני, נוכח העובדה כי הסכימו הצדדים על עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות אין מקום לקבוע מתחם ענישה הולם, אלא בהקשר לעונש הפסילה בלבד.

38. להלן סקירת מספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד על רמת הענישה הנהוגת, לעניין משך הפסילה, בנסיבות דומות:



א. ברע"פ 1300/14 מורי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.2.14), הורשע הנאשם בנהיגה רשלנית שגרמה למותו של הולך רגל אשר חצה את הכביש במעבר חציה. נקבע כי רשלנותו היתה ברף הבינוני-גבוה. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר ו- 8 שנות פסילה. ערעורים שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ב. ברע"פ 8992/14 רפאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.1.15), הורשע הנאשם בנהיגה רשלנית שגרמה למותו של הולך רגל שחצה את הכביש במעבר חציה. בית המשפט הטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ופסילה לצמיתות (המערער יליד 1936). ערעוריו של המערער לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ג. בעפ"ג (ב"ש) 35819-10-16 מקליאקוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 28.12.16, הורשע הנאשם בנהיגה רשלנית שגרמה למותו של הולך רגל שחצה את הכביש במעבר חציה. בית משפט קמא גזר על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות מאסר מותנה בן 10 חודשים, פסילה בת 6 שנים ופיצוי בסך 25,000 ₪. המערער ערער על משך התנאי והפסילה, ועל רכיב הפיצוי אשר לא נכלל בהסדר שהוצג. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שציין כי הגם שהמשיבה לא עתרה להטלת פיצוי, היה מקום, בצדק, להטיל פיצוי.

ד. בת"ד 2561-01-13 מדינת ישראל נ' הוכמן, הורשע הנאשם בנהיגה רשלנית שגרמה למותה של הולכת רגל במעבר חציה. בית המשפט לתעבורה גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ו- 15 שנות פסילה.

ה. בגמ"ר 50-08-11 מדינת ישראל נ' קובי בר (מיום 15.7.12) הורשע הנאשם על פי הודאתו בגרימת מוות ברשלנות של הולך רגל על מעבר חציה כשהרמזור בכיוון חצייתו ירוק. רשלנות הנאשם התבטאה בכך שלא הבחין בהולך הרגל על אף שדה הראיה הפתוח ולא נתן זכות קדימה על אף הרמזור המהבהב. בית המשפט השית על הנאשם שנת מאסר בפועל, פסילה למשך 15 שנים 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

ו. בגמ"ר (תעבורה ב"ש) 1099-11-16 מדינת ישראל נ' מיטרני הורשע נאשם על פי הודאתו בגרם מוות ברשלנות כתוצאה מאי מתן זכות קדימה להולכת רגל במעבר חציה. בית המשפט התחשב בנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם שהינו ניצול שואה כבן 80 הסובל מסרטן ומבעיות רפואיות קשות והשית על עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד פסילת רישיון



לצמיתות.

39. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים אני קובע כי על מתחם הפסילה לנוע בין 3 ל - 12 שנות פסילה בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

40. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה על פי סעיף 40א'.

41. הלכה היא כי בנוגע לתאונות דרכים קטלניות יש לתת עדיפות לאינטרס הציבורי שבהרתעה מאשר לנסיבות האישיות של הנאשם. ברע"פ 6173/12 **עזרא רסקאי רדה נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון, כי יש לתת משקל נמוך אם בכלל, לנסיבותיו האישיות של הנאשם בעבירה של גרימת מוות ברשלנות.

42. מלאכה קשה מוצבת בפני בית המשפט אשר צריך לגזור את דינו של הנאשם שהינו אדם נורמטיבי, אשר ביצע את העבירה שיוחסה לו וגרם לתאונת דרכים שבה קופחו חייו של אדם.

43. אין חולק כי הנאשם הינו אדם "נורמטיבי", לכך ינתן משקל בשיקולי הענישה. עם זאת, רוב הנאשמים בעבירות אלו הם אנשים נורמטיביים, שאף ישנה סבירות גבוהה כי אכן חרב עולמם ביום גרימת התאונה (ר' ברע"פ 530/84 שפר נ' מ"י, פ"ד ל"ח).

44. יודגש, כי במלאכת גזירת העונש אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של נסיבות הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו [ראו תפ(חי) 43073-11-13 **מדינת ישראל נ' זובידאט**, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

45. אני ער לכך, כי מדובר בנאשם נורמטיבי, בעל משפחה ואב לבן שאינו בקו הבריאות. הנאשם בעל וותק נהיגה של 57 שנים. לחובתו 21 הרשעות תעבורתיות קודמות, כאשר האחרונה בהן משנת 2017, בגין עבירת עצירה בתוך צומת. יתר העבירות אינן ברף הגבוה ורובן התיישנו. לא התעלמתי מנסיבותיו האישיות. מידת רשלנותו נקבעה כבינונית. יחד עם זאת, התחשבתי בנסיבות התאונה והשפעותיה על נסיבות חייו. לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה, בסיום הליך ההוכחות, במסגרת הסדר טיעון על בסיס קשיים ראייתיים, נטל אחריות וחסך במידת מה זמן שיפוטי. ער אני לגילו של הנאשם, ומידת הפגיעה בו כתוצאה מפסילת רישיון נהיגתו.

46. יחד עם זאת, בית המשפט העליון בפסיקה חוזרת ונשנית, הורה על החמרת הענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות (ר' בעניין זה רע"פ 548/05 **מאירה לוי נ' מדינת ישראל** וכן רע"פ 4732/02 **סורפין נ' מדינת ישראל**). כמו כן מצאתי כי יש לתת את הדעת למחדלים והכשל הראייתי שהביא את הצדדים לגיבוש הסדר הטיעון.



47. לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי ההסדר בין הצדדים ראוי והולם ועל כן אכבדו.

סוף דבר

48. נוכח כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.** הנאשם יתייצב ביום 3.8.21 בשעה 08.00 ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, ת.ד. 81 רמלה. עבודות השירות יתבצעו בדואר רעננה, רח' אופסטרלנד 4 רעננה, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 28.4.21 במגבלות שפורטו על ידי הממונה בחוות דעתו. מובהר לנאשם כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי אם יחול בכתובת מגוריו, וכי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש. לא יתייצב הנאשם לריצוי המאסר בעבודות שירות - תיחתם פקודת מאסר.

ב. **9 חודשי מאסר על תנאי** לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירת גרם מוות ברשלנות או נהיגה בפסילה.

ג. **פסילה בפועל למשך 6 שנים** מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה. מתקופה זו תנוכה הפסילה המנהלית והשיפוטית אותה ריצה במסגרת הליכים משלימים.

ד. **פיצוי כספי למשפחת המנוח בסך 30,000 ₪.** הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות פרטי ח-ן לשם העברת הפיצוי למשפחת המנוח בתוך 7 ימים מהיום. אין בסכום שנפסק כדי להקל ואף לו במעט על סבלה של המשפחה וכאבה.

ה. בנסיבות העניין ונוכח הסדר הטיעון אין מקום לגזור קנס כספי.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לידי הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"א, 06 מאי 2021, במעמד הנוכחים.